

Inviter vores venner til at opleve evangeliets velsignelser

Ældste Karl D. Hirst, Storbritannien

Områdehalvfjerdser

Vi elsker de tidspunkter, hvor vi føler os uovervindelige. De er en usædvanlig kontrast til de andre meget mindre sjove tidspunkter, som vi alle oplever. Efter en bevægende oplevelse, hvor jeg føler mig tilgivet, når dem, jeg elsker, træffer gode valg, når jeg hører en god tale eller lektion, der taler direkte til mit hjerte, føles det godt.

Da jeg tænkte over en af disse oplevelser for nyligt, og idet jeg forsøgte at sætte ord på, beskrev jeg det som at føle sig »tændt« indeni. Jeg følte mig lysere, lettere og mere positiv. Jeg vidste, at mine problemer ikke ville forsvinde, men jeg følte en fornyet energi til at overvinde dem. Jeg havde fundet en opmuntrende lykke til at ledsage mine mere almindelige oplevelser, selv når der er udfordringer.

I forbindelse med anmodningen om at skrive dette budskab huskede jeg Frelserens ord til nefitterne: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Jeg byder jer at være et lys for dette folk.«¹

Jeg kom til at tænke på to ting. Jeg blev virkelig »tændt« ved glæden ved evangeliet som en guddommelig ømhed, og jeg havde derfor en forpligtelse til ikke blot at nyde den trøst, den gav, men lade andre rundt om mig se det lys. Frelseren fortsatte: »En by, der ligger på et bjerg, kan

ikke skjules ... Tænder man et lys og sætter det under en skæppe? Nej, men på en lysestage, så det giver lys til alle, der er i huset. Lad derfor jeres lys skinne for dette folk således, at de må se jeres gode gerninger og ære jeres Fader, som er i himlen.«²

Jeg kan se, at den lykke, jeg får fra himlen, ikke kun er tiltænkt som en velsignelse for mig, men også for andre. Jeg skal lade dem se den lykke, jeg har fået, og alt det gode, det får mig til at gøre.

Der findes helt sikkert ikke nogen bedre måde at dele evangeliet på end ved at være synligt glade, når vi efterlever det. Det lyder som det fuldkomne supplement til »den store plan for lykke«,³ at vi skal dele evangeliet mest effektivt ved at være glade. Hvis vi ønsker at gøre vores del i den store og endelige indsamling, er jeg ikke sikker på, at vi kan gøre noget bedre end at tilbringe vores tid med at finde lykke på Herrens måde. Det lyder som den slags missionering, vi alle bør være forberedte til at melde os til.

Hvis vi bruger tid på at huske, at vi er glade, at vores lykke er en gave fra Gud og at den store lykke altid findes i at leve, som vor himmelske Fader har planlagt, så vil vi være et »ejendomsfolk«⁴ og af de rette årsager.

Apostlen Peter udtrykte disse tanker på en anden måde. Han kom med det inspirerede forslag, at vi »skal hellige Herren Kristus i [vores] hjerte og altid være rede til forsvar over for enhver, der kræver [os] til regnskab for det håb, [vi] har.«⁵

Glæden ved evangeliet bringer mig håb i mine udfordringer. Det ville ikke være klogt blot at lade som om, at mine udfordringer ikke findes, men jeg kan planlægge at koncentrere mig om de glade øjeblikke, der kommer min vej og undgå at lade livets problemer skjule dem fra mig og andre. I stedet kan jeg forsøge og lade lyset ved den glæde oplyse det, som jeg og dem omkring mig ser. ■

NOTER

1. 3 Ne 12:14
2. 3 Ne 12:14-16
3. Alma 42:8
4. 1 Pet 2:9
5. 1 Pet 3:15

BRUCE PARLEY MARRIOTT

Og sådan kan man vende ting til noget godt

Lars Paulsen

NDPA (National Director of Public Affairs eller national informationschef)

The Book of Mormon musical

Den 25. januar havde Det Ny Teater i København premiere på opsætningen The Book of Mormon. Det er en musical-opsætning fra 2011, lavet af folkene bag South Park. Det er en musical, som intet har at gøre med vores kirke. Vi støtter den ikke på nogen måde, men som kirke er planen, at siden den nu er her, og den ikke kan undgås, så kan vi lige så godt få det bedste ud af den. Budskabet fra Kirkens side er og var: »Musicalen The Book of Mormon kan give underholdning for en aften, men bogen »Mormons Bog« kan forandre folks tilværelse for livet.»

Kontakt til teatret

Med den holdning gik vi i gang med at få skabt kontakt til pressen og Det Ny Teater. Jeg fik en god samtale med teaterdirektør Niels-Bo Valbro og instruktør Kasper Holten. De var meget åbne, og vi fik sat en aftale i stand, hvor instruktøren og hele skuespilholdet mødte vores missionspræsidentpar, præsident og søster O'Bryant, og 4 missionærer. Det var et godt møde, hvor der blev stillet mange spørgsmål; også spørgsmål som

stak dybere, men der blev givet gode forklaringer og dermed skabt større forståelse. Missionærerne fik en rundvisning på teatret, og det blev et rigtig godt møde, som banede vejen for mange interview. Når der blev lavet interview på teatret, oplyste man gerne mine data, så de kunne få et interview med mig eller andre, der var kaldet som talspersoner.

Et løfte

Ved mødet med teaterdirektøren oplyste jeg, at vi ville være at finde udenfor efter hver forestilling for at

dele Mormons bøger ud, ligesom det er blevet gjort andre steder, hvor musicalen The Book of Mormon har været opført. Det syntes han var godt.

Resultat

Musicalen stoppede i slutningen af maj, og på det tidspunkt var der delt ca. 31.000 Mormons bøger ud. Det er bøger, som er blevet taget godt imod. Mange af de bøger vil forhåbentlig senere kunne fortælle en historie om forandring hos den enkelte, som har haft den i deres besiddelse.

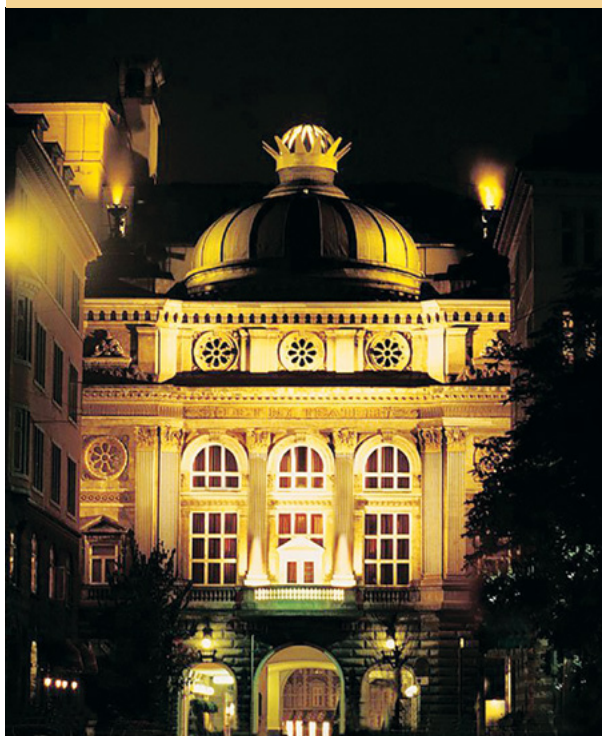
Formål

Målet har været at fortælle, at vi som »mormoner« er ganske normale mennesker, men vi har en ekstra dimension, som giver os en lykke, der ikke findes i verden. Og at vi er kristne og har Jesus Kristus som vores centrale figur i vores religion.

Den ene aften stillede teaterdirektøren sig op på scenen og fortalte publikum, at de, som var på scenen, var skuespillere. Men at de – publikum – udenfor teatret den aften ville møde rigtige mormonmissionærer, som ville dele Mormons bøger ud, og at de, som havde lyst, endelig skulle tage en. Samtidig fortalte han, at mormonerne nok er den religion med mest åbenhed og respekt for andre.

Det Ny Teater i København, hvor det foregik.

ARKIVFOTO

Den positive måde, vi havde taget imod stykket, var en meget god måde og andre kunne nok lære af os.

Fra frygt til positive oplevelser

At have fået muligheden for at få en opsætning af The Book of Mormon musical her i Danmark var noget, som mange frygtede, men Herren vendte det til noget positivt. Jeg har ikke mødt andet end respekt omkring os som medlemmer af Kirken. Det at tale om vores religion er ikke noget, vi skal være bange for. Der er et svar på alle spørgsmål, også dem, vi frygter. Mit vidnesbyrd om, at Herren leder og styrer vores kirke, er blevet større. Jeg har fået en forståelse for nogle af de ting, der skete i fordums tider. Jeg har fået et større vidnesbyrd om, at Gud elsker os og er stolt af sit værk her på jorden. Der er ikke noget at frygte, når vi går med Gud.

Lad os være modige

Måske vi i fremtiden skal være bedre til at åbne munden og fortælle, hvorfor vi er blevet eller forblevet medlemmer af Kirken. Vi vil ofte opleve en stor respekt omkring det. Vi har et budskab om Jesu Kristi opstandelse, som mange søger efter, men ikke ved, hvor de skal finde. Musicalen har givet os en mulighed for at fortælle, hvem vi er. Det kan vi være stolte over. Vi har haft ca. 10 interview i de store aviser og fjernsyn. For ikke at nævne de samtaler,

missionærerne har haft og får pga. den eksponering, der har været. Der er mange flere danskere, der i dag ved, at vi er her i landet som kirke, og at vi har en normal tilværelse uden

flerkoneri og andre myter. Vi vil vinde dem en for en, men her fik vi lov til at få eksponeret os mere som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. ■

Et ønske blev opfyldt

Finn Lykkegaard

Redaktør

Det ville være dejligt, hvis....

Sådan lød ordene i løbet af vinteren 2017/18 fra en dejlig og trofast søster i Slagelse Menighed ofte, når hun talte med sine hjemmelærere og besøgsledere (jo, det hed det endnu på det tidspunkt), besøgende missionærer, missionsleder og flere. Ønsket var, at »Kirken« kom tættere på.

Baggrunden

Baggrunden for ønsket var, at hun og nogle andre medlemmer, der var nydøbte, boede langt fra kirken – nogle i Næstved og hun selv i Mogenstrup – og rejsen til Slagelse med offentlige transportmidler var både dyr og tidskrævende, ligesom helbredet heller ikke ligefrem tilskyndede til sådanne udflugter.

De glade deltagere samlet i haven.

FINN LYKKEGAARD

Ønsket og drøftelsen

Ønsket var – ganske enkelt – at man måske forsøgte at afholde en form for nadvermøde en gang i medlem i et privat hjem i området.

Ønsket var jo ikke alene velment, men også velbegrundet, så spørgsmålet blev bragt til og drøftet i menighedsrådet, der i nogle måneder overvejede både for og imod.

Omkring 20 år tidligere havde menigheden i en lang periode afholdt et ekstra nadvermøde hver søndag aften i Næstved. Et ægtepar var kaldet til at stå for det, så når søndagens almindelige møder var overstået, kørte de hjem og spiste og derefter videre til Næstved – sommer og vinter. Til sidst måtte det erkendes, at det bare var for meget. Der kom ganske vist en del medlemmer bosat i Næstved til møderne, men da vi ophørte med de ekstra nadvermøde, holdt de fleste op med at komme.

Så drøftelserne i 2017/18 skete i lyset af de gamle erfaringer.

Løsningen

Men der blev lagt en plan. Et medlem af biskoprådet fik til opgave at lede et månedligt nadvermøde afholdt i den pågældende søsters hjem – søster Inga Eifer. Hver måned skulle et af de fremmødte medlemmer bære et vidnesbyrd efterfulgt af en tale fra en missionær og endelig en repræsentant fra en af menighedens organisationer på skift.

Menighedsassistenten holdt styr på, at alle blev kaldet.

Der blev indkøbt såvel sangbøger som »nadverudstyr« til formålet, så dette ikke skulle medbringes hver gang, og så gik vi i gang.

Et enkelt eksempel

Møderne blev fastlagt til den 2. søndag i hver måned, og det følges fortsat. I skrivende stund har det kørt i 6 måneder, og alle er meget tilfredse.

Søndag den 8. august var der således også møde. Efter indledning med bekendtgørelser blev nadveren forrettet. En af vores herlige søstermissionærer (vores ældste var blevet »fjernet« måneden forinden) holdt en dejlig tale om troens velsignelse efterfulgt af søster Natasja Mølholt, der få uger efter drog af sted på mission. Hun talte med smittende begejstring om udviklingen af sit ønske om at tjene som missionær og om den store betydning, templet

kan og bør have i vores liv. Sluttelig lyttede vi til et dejligt vidnesbyrd fra bror Johannes Hirschmann, der er en af de »faste« og heldigvis – for så skal vi ikke synge a cappella.

Efter mødet var der – som vanligt – nogle lettere forfriskninger.

Vi var i alt 18 til stede, heraf 8, der ikke havde været i Slagelse.

En dejlig opgave

At afholde disse møder 1 gang om måneden er ikke alene en overkommelig opgave – blandt andet fordi der er flere om at løse opgaven – men også en velsignelse for alle dem, der deltager. Der er en speciel ånd til stede ved disse »intime« møder, og jeg vil tro, at de vil køre lang tid fremover.

Det bør vel tilføjes, at de »lokale«, for hvem disse møder er bestemt, alle fra tid til anden også deltager i Slagelse.

Tak til menighedsrådet for deres lydhørhed. ■

En hyggelig grill eftermiddag

Finn Lykkegaard

Redaktør

Fra tanke til planlægning

I løbet af foråret 2018 fastlagde lederne i Det Melkisedekske Præstedømme (gruppe og kvorum) forskellige aktiviteter senere på året, blandt andet en grill-aktivitet i juli.

Da ændringen i organisationen blev bekendtgjort efter generalkonferencen i april og det nye kvorumspræsidentskab blev organiseret, blev planlægningen fastholdt og en dato til denne aktivitet sat til den 14. juli 2018.

De mange gæster nød maden, vejret, samværet m.m.

NAVNET NYT

Mit afsluttende seminarår

Ditte Frederikke Olsen
Aalborg Menighed

Færdig med seminarprogrammet

I slutningen af maj blev jeg færdig med 4 års seminar. Det har været hårdt, svært, træls, sjovt, nemt og godt på samme tid. Personligt har jeg følt, at det har været svært at begynde til seminar. Udover at man som 13-14-årig måske ikke helt var så begejstret over at skulle læse skrifterne hver morgen, eller i vores tilfælde hver aften, var der også andre ting, jeg måtte opgive for at kunne deltage i seminar.

Måtte opgive ballet

Lige siden jeg var 6 år gammel, havde jeg gået til ballet, hvilket jeg virkelig holdt af. Da jeg var 13 år, gik det op for mig, at ballet og seminar blev afholdt på samme tid. Jeg stod derfor i et dilemma om, hvilken aktivitet jeg helst ville deltage i. Der var slet ikke tvivl om, hvad jeg skulle vælge: Seminar. Det var en hård beslutning, men jeg vidste hvor store de »timelige og åndelige« velsignelser ville være, hvis jeg valgte seminar.

Blev velsignet for at deltage

Jeg husker en af de velsignelser, jeg fik, var transporten. Kirken ligger omkring 20 minutter i bil fra der, hvor jeg bor. Da jeg bor i en mindre

Det blev bekendtgjort og den nærmere planlægning påbegyndt. Det skulle naturligvis være udendørs – hvis ellers vejret tillod det.

Lidt aktiviteter planlagdes og så skulle der findes en grill.

Fra planlægning til udførelse.

Som tiden nærmede sig, stod det klart, at som vejret havde været hidtil gennem sommeren, skulle det naturligvis være udendørs. Via medlemmers kendskab til en nærliggende idrætsforening – SIF – Sørby Idræts Forening, lykkedes det for en meget rimelig sum at leje en meget stor grill.

Der blev indkøbt kød og brød m.m. samt præmier.

Tilmeldingsliste blev hængt op, og da den blev nedtaget, var der tilmeldt 52.

Så var det bare at gå i gang.

En virkelig herlig eftermiddag

Kvorumspræsidentskabet og en rådgiver fra biskoprådet hentede grillen og der blev skåret løg, formet bøffer, skåret boller m.m.

Omkring klokken femten begyndte de første at komme og samtidig med, at den første aktivitet gik i gang omkring femten tredivet, nærmede grillen sig stegeparat.

Der blev gennemført en rolig skattejagt, der foregik på kirkens område med deltagelse af 4 hold, bestående af de, der havde lyst.

Derefter blev der grillet og spist – gode burgere, store saftige frankfurtere, brød og alt andet tilbehør.

Der blev spist og hygget og sunget fødselsdagssang – for 2.

Afslutningsvis blev der afholdt en hyggelig quiz for blandede hold.

Og vejret ...

Ja, gennem vel 1½ måned havde vi jo haft højsommer, så vi var spændte. Da vi begyndte i kirken omkring kl. 12.00 med forberedelserne, var det overskyet og blæsende – vel kun 15 – 17 grader. Men da vi gik i gang, spredtes skyerne, solen kom frem og temperaturen steg passende,

En optælling viste, at vi var lige knap 60 til stede – fortræffeligt. ■

by, kommer der ikke mange busser forbi. Omkring mit andet år i seminar begyndte jeg selv at tage bussen til kirke. Jeg skulle skifte bus undervejs. Det tog omkring 1 – 1,5 time at komme til seminar. Til tider kunne det være meget frustrerende og gik ud over mine lektier til næste dag. I begyndelsen af mit tredje år til seminar undersøgte min mor og jeg bustidene igen for at se, hvornår jeg skulle afsted. Det viste sig at busruterne fra den by, jeg bor i, havde ændret sig. Det tog kun 40 min. at komme i kirke samt ingen skift.

Tingene blev nemmere

Jeg oplevede naturligvis også mange andre velsignelser. Tingene har

altid været en smule nemmere, efter min mor og jeg havde læst seminar sammen. Tingene, jeg skulle lære i skolen, var nemmere, det sociale med vennerne var nemmere osv. Det var noget, jeg oplevede, hver gang jeg havde læst seminar.

Jeg rettede min lærer i skolen

Mit vidnesbyrd har vokset på alle mulige punkter ved hjælp af seminar. Ved at kende til skrifterne og faktisk læse de ord, som står skrevet, har det hjulpet mig i mange situationer, hvor mine venner spørger om Kirken. På et tidspunkt på gymnasiet i danskundervisningen arbejdede vi

*Ditte Frederikke Olsen, Aalborg
Menighed*

med emnerne »det moderne gennembrud« og »skilsmisse«, hvor vi skulle inkludere et skriftsted fra Biblen. I Matt. kap. 19 vers 5-10 fortæller Jesus om under hvilke forhold, man kan blive skilt. Da min lærer havde fundet skriftstedet på nettet, var det ikke helt præcist, samt nogle ord blev tilføjet, som ændrede hele betydningen. Det hang ikke sammen med det, jeg havde lært til seminar, så da jeg kom hjem, tænkte jeg en del over, hvad der stod og undersøgte det i min egen Bibel. Næste dag fortalte jeg min lærer, at det skriftsted, vi havde brugt i undervisningen, ikke var korrekt citeret. Hun blev meget overraskede, men tog det pænt. Et par dage efter kom hun hen til mig og fortalte, at hun havde undersøgt det og var enig i, at det var helt forkert citeret.

Jeg er glad, for at jeg valgte seminar

Jeg kan opfordre alle de unge til aktivt at deltage i seminar. Jeg ved, at det giver store og vigtige velsignelser til alle. Til hver spejderlejr, Danetræf og FSY har min farmor altid sagt; »Der vil altid være et tidspunkt, hvor du gerne vil hjem, men der er også altid et tidspunkt, hvor du er glad for, at du tog med.« Det samme gælder for seminar. Der vil altid være et tidspunkt, hvor du er træt og ikke gider seminar, men der er også altid et tidspunkt, hvor du er glad for, at du har valgt det. Jeg er glad for, at jeg valgte seminar. ■

Mormon på arbejdspladsen

Bror Martin Rusbjerg

Esbjerg Menighed, interviewet af Marlene Olsen.

Hvor arbejder du, og hvad laver du?

Jeg går i skole pt. Jeg studerer til at blive socialrådgiver og har lige været i praktik i en familieafdeling. Jeg er slet ikke i tvivl om, at det er familier, jeg skal arbejde med, når jeg bliver færdiguddannet.

Hvad siger dine kollegaer til, at du er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige?

Jeg har snakket meget med mine medstuderende om kirken. Jeg har fortalt om min mission i England, det syntes de var spændende. De bliver også tit overrasket, da de ikke synes, at jeg er prototypen på en religiøs. Tit siger de: »Det må virkelig være svært«, men det synes jeg ikke, at det er.

Står du indimellem i nogle dilemmaer i forhold til din religion?

Ja, det synes jeg nogle gange, at jeg gør. Det er svært, at man ikke altid kan få lov til at behandle folk så godt, som de fortjener. Vi er jo alle unikke. Evangeliet er jo en helende ting for alle mennesker, så jeg har tit lyst til at fortælle om evangeliet, men det kan jeg jo ikke, når jeg arbejder som socialrådgiver. Det sværeste er at holde det tilbage.

Har du nogle særlige missionæroplevelser på dit arbejde?

Jeg var i et ungemagasin i Esbjerg engang, hvor en ven og jeg fortalte om Kirken. Forsiden på bladet lød: »Ingen sex før ægteskabet – Mød mormonerne Martin og Nicklas« sammen med et kæmpe billede af os. Jeg så

bladet hos en borger på mit arbejde, og så fik jeg en anledning til at fortælle om Kirken.

Missionærerne gav mig en udfordring om at finde én, de kunne undervise. Så kom jeg i tanke om en fra min klasse. Jeg vidste ikke, hvordan jeg skulle gøre det. Så en dag spurgte jeg hende, om hun ikke vil med ud at handle. Jeg skulle købe en gave til min kæreste. Hun spurgte om min kæreste, hvor jeg havde lært hende at kende osv. Så fik jeg muligheden for

*Martin Rusbjerg,
Esbjerg Menighed*

MARTIN RUSBJERG

at fortælle om mission, tempelægteskab og meget mere. En dag mødte vi missionærene, og vi kunne hilse på dem og snakke med dem. Nu »drypper« jeg fortsat lidt hele tiden om Kirken, og hun stiller mange spørgsmål. Jeg håber på, at hun en dag vil undervises. Man skal ikke overlæse folk med oplysninger. Man skal så et frø og lade det spire, men man skal ikke drukne frøet.

Andre oplevelser

Jeg har haft en muslim og en tidligere katolik med i min studiegruppe. En dag i studiegruppen kom vi til at tale om bøn. Katolikken var holdt op med at bede, da hun ikke synes, at det virkede. Jeg ønskede at fortælle hende om frelsesplanen, men følte ikke, at jeg skulle tale om det. Jeg bad om, hvad jeg skulle gøre. Så en dag i studiegruppen snakkede vi om

Adam og Eva. Vi kom også til at tale om, hvad der sker, efter vi dør. Nu havde jeg chancen for at fortælle om frelsesplanen, og hun sagde, at det ville hun ønske, at hun havde vidst tidligere. Så begyndte hun at bede igen. Da vi skulle til eksamen, bad vi en bøn sammen om, at det måtte gå godt. Det var hende, der bad bønnen. Hun bliver nu undervist af missionærene. ■

MISSIONÆRER

Følgende søskende er for nyligt udsendt på mission

Marlene Olsen
Ass. redaktør

Ældste Victor Alexander Pascale,
Horsens Menighed
London-missionen I England,
25. april 2018 til 28. april 2020

Ældste Mathias Stenholm Koch,
Randers Gren
Den tysktalende mission i Alperne,
18. juli 2018

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard
E-mail: LiahonaDK@gmail.com